Kurresare-liñnas: 1) 2sel Heina-ku páwal ja kolm páwa párrast sedda. 2) 24mal Leikusse-ku páwal ja kolm páwa párrast sedda.

Tarwaste-moisas, 29mal Jani-ku páwal.

Walka-liñnas: 1) 12mal Jani-ku pálwal. 2) 1omal Leikusse-ku ja 3) 29mal Mihkli-ku páwal.

Luggemisse d.

Immelik naesewõtminne.

Jummal korristas ühhe wagga kauni leiwaka õppetaja teist poolt jubba warra ärra, ja mees piddi nüüd ommast truist abbist mollemis, ommas maiapiddamisses ja ommas waimolikkus üllewaatmisses ilma jáma. Sest üks pissoke árratud hulgake olli ennast koggunud temma ja temma abbikasa ümber ja naene aitis meest need waggad üllewadata ja nende hinge asja tallitada. Ei saand mees sepárrast ka mitte kauka ükki läbbi, muud kui piddi agga teist jälle noudma; agga ep olnud sedda naljalt leida, kes tal önsa assemel olleks woinud olla; ep olnud sedda kustki leida, kes temma kohta olleks sündinud. Mis siis muud, kui agga Temma holeks anda, kelle ká on nou ja abbi, ja kes keik teeb Omma hea tahtmisse járrel? Immelikkult juhhatab Temma mittokord kül Ommad pühhad, ehk kül Temma teed ep olle mitte meie teed, egga Temma mõtted meie mõtted. Õppetaja andis Temma, armsa Issanda holeks, kaebas Temmale omma hädda, rákis Temmale omma murret, ja wata! Temma, taewane kossia isse, satis mehhele naese, kedda Temma olli árrawaatnud. Üksik palluja tunneb ommas südames juhhatawat sanna: Et peab pealinna minnema. Wõttab kätte, lähhäb, ehk kül weel ei tea, mis sest peab tullema. Trakteris, kus õ maial, tunneb jälle ennesele rägiwad: Essimesse, kes ulitsa peál temma wasto tullemas, temma jaggo ollewad. Ka sest san-

Eesti-ma-rahwa Kalender 1825, lk. 1